

[Ole Bjørn Kraft.]

er, men da der er meget store Vanskeligheder ved at faa Vaaben, vil jeg bede den højtærede Minister om ikke at afvise den Mulighed, som her eventuelt kan foreligge, men under alle Omstændigheder at lade foretage en Undersøgelse af, af hvilken Karakter de Vaaben er, som der her maaske vil være en Mulighed for at faa indkøbt, saa at han ikke paa Forhaand, uden nogen nærmere Prøvelse, afviser denne Tanke, for jeg tror ikke, vi har Raad til at lade nogen Mulighed gaa fra os.

Alfred Jensen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg har aldeles ikke foretaget noget Krumspring for at skjule, at vi var Modstandere af et Hjemmeværn nu. Det har jeg ikke gjort, for vi er ikke Modstandere af, at man gennemfører en Hjemmeværnsordning nu, men vi er Modstandere af, at man gennemfører en Hjemmeværnsordning som den, der her er foreslaaet. Jeg har redegjort for, hvilke Indvendinger vi har imod den, og jeg har sagt, at et Forsvar af et Land ikke alene er afhængigt af en Forsvarsordning, men i nok saa høj Grad af den Politik, der har været ført.

Jeg rettede i mit første Indlæg visse Spørgsmaal til Forsvarsministeren. Dem gik han uden om. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft kom heller ikke ind paa dem, og derfor synes jeg, det er temmelig utidigt, at man kommer med Bemærkninger som dem, der er fremsat her.

Protesterne mod mine Udtalelser om Officererne synes jeg var ganske overflødige, eftersom det ærede Medlem jo ikke paa et eneste Punkt kunde imødegaa det, jeg sagde — det skete i hvert Fald ikke. I Stedet for kom der en forblommet Udtalelse om, at vi ikke havde saa rene Papirer. Det vilde være ønskeligt at faa præciseret lidt nøjere, hvad der skal forstaas ved den Udtalelse.

Forsvarsministeren sagde, at mit Angreb paa ham i Anledning af Udarbejdelsen af Hjemmeværnsordningen var daarligt underbygget. Det kan jeg aldeles ikke erkende. Det, jeg har sagt, er, at der i Forbindelse med Hjemmeværnsforslaget ikke foreligger nogen Udtalelse fra Hjemmeværnsforeningerne, og at der ikke har været ført Forhandlinger med Hjemmeværnsforeningernes Ledelse paa en saadan Maade, at den har været inddraget i Forberedelserne til Forslagets Udarbejdelse. Endvidere sagde jeg, at Forslaget ikke engang har været forelagt Bestyrelsen for Hjemmeværnsforeningerne. Dette erkender Forsvarsministeren her, idet han

siger, at hvis jeg havde ulejligen mig med en Henvendelse til Professor Husfeldt, kunde jeg have faaet oplyst, at Forsvarsministeren har konfereret med ham. Ja, men det er ikke det, der interesserer mig i denne Forbindelse. Det, det drejer sig om, er, at Hjemmeværnsforeningerne, hverken medens Forslaget var under Udarbejdelse, eller efter at det var udarbejdet, er blevet stillet over for det; de har ikke været med i Forberedelserne, og de er heller ikke blevet spurgt efter Forslagets Udarbejdelse. Det har jeg angrebet Ministeren for, og det har han ikke svaret paa.

Ministeren kom med en Bemærkning om, at jeg skulde have været med til at gennemføre Bestemmelser om disciplinære Strafferegler mod Folk inden for Modstandsstyrkerne under Besættelsen. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Det, der her er Tale om, og det som Ministeren fremdrog, er jo ikke disciplinære Midler; det drejer sig om Strafforfølgelse. Men jeg har ikke polemiseret mod det første lille Afsnit i § 17, der indeholder Bestemmelser om Straf. Det, jeg har talt om, er det andet Afsnit, der drejer sig om disciplinære Midler. Jeg finder, at man maa have visse Straffebestemmelser. Det maatte man ogsaa under Krigen, idet det er klart, at Stikkere og Landsforrædere maatte man isolere, om nødvendigt likvidere, hvis man derved skaanede andre Menneskers Liv.

Forsvarsministeren (*Rasmus Hansen*):

Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i, at det vilde være ønskeligt, dersom Forhandlingerne de nordiske Lande imellem om en Udvidelse af det nordiske Samarbejde kunde bringes til en hurtig Afslutning. Men Spørgsmaalet om, hvornaar disse Forhandlinger kan afsluttes, er ikke noget, som diktatorisk kan bestemmes af den danske Regering, og det er heller ikke noget, som kan bestemmes af den danske Rigsdag. Regeringen er nødsaget til at tage Hensyn til, hvornaar de andre Regeringer, som er Deltagere i de løbende Forhandlinger, mener, at en Afslutning kan gennemføres. Det er en Kendsgerning, som Regeringen maa bøje sig for, og det er en Kendsgerning, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard heller ikke kommer udenom, selv om han kunde ønske, at det var anderledes, og selv om ogsaa jeg kunde ønske at faa en hurtig Afslutning.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen forsøgte her fra Tingets Talerstol at fremkalde det Indtryk, at jeg overhovedet ikke havde haft Forbindelse med de danske